

تأثیر کریدور زنگهزور بر امنیت منطقه‌ای و منافع ملی جمهوری اسلامی ایران

امین نواختی مقدم^۱، رهبر طالعی حور^۲، سلمان بازیار^۳

چکیده:

کریدور زنگهزور کریدوری راهبردی، سیاسی و اقتصادی است که بعد از جنگ دوم قره‌باغ در سال ۲۰۲۰ توسط جمهوری آذربایجان مطرح شده است. واکاوی تأثیر ایجاد این کریدور بر امنیت سیاسی و اقتصادی جمهوری اسلامی ایران هدف اصلی این پژوهش است. سوال اصلی پژوهش این است که ایجاد کریدور زنگهزور چه تأثیری بر امنیت سیاسی، اقتصادی و منافع ملی ایران دارد. در پاسخ به سوال پژوهش، فرضیه ما این است که ایجاد کریدور زنگهزور و در پی آن تغییرات رئوپلیتیکی و رژیونومیک می‌تواند جمهوری اسلامی ایران را با چالش‌ها و فرصت‌هایی مواجه کند که به نظر می‌رسد چالش‌های امنیتی آن به مرتب بیشتر از فرستاده‌های آن باشد. برای تبیین بهتر از جنبه‌های مختلف چهارچوب نظری مکتب کپنهاک به ویژه در دو بعد سیاسی و اقتصادی استفاده شده است تا تأثیر کریدور زنگهزور بر امنیت و منافع ملی جمهوری اسلامی ایران مورد تحلیل و ارزیابی قرار بگیرد. روش پژوهش در این مقاله توصیفی-تحلیلی بوده و از منابع کتابخانه‌ای و پویش اینترنتی برای جمع‌آوری داده‌ها استفاده شده است.

واژگان کلیدی: کریدور زنگهزور، جمهوری اسلامی ایران، مکتب کپنهاک، امنیت ملی، قفقاز و آسیای مرکزی

۱- دانشیار علوم سیاسی دانشگاه حقوق اردبیلی، اردبیل، ایران. (نویسنده مسئول)، رایانامه: a.navakhtimoghadam@uma.ac.ir

orcid.org/0000-0002-1224-8615

۲- دانشیار روابط بین الملل دانشگاه حقوق اردبیلی، اردبیل، ایران. رایانامه: R.talei@uma.ac.ir

ORCID: 000.0001.7283.5603

۳- دانشجوی دکترا روابط بین الملل دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران. رایانامه: salman.baziyar@gmail.com

The Impact of Zangzur Corridor on Regional Security and National Interests of the Islamic Republic of Iran

Amin Navakhti Moghaddam¹, Rahbar Taleihur², Salman Baziar³

Abstract:

Zangezur Corridor is a strategic, political and economic corridor proposed by the Republic of Azerbaijan after the Second Nagorno-Karabakh War in 2020. Analyzing the impact of the creation of this corridor on the political and economic security of the Islamic Republic of Iran is the main goal of this research. The main question of the research is what effect the creation of Zangezur Corridor has on the political, economic and national interests of Iran. In response to the research question, our hypothesis is that the creation of the Zangezur Corridor and the subsequent geopolitical and geo-economic changes can confront the Islamic Republic of Iran with challenges and opportunities that seem to be many times more security challenges than its opportunities. For a better explanation, various aspects of the theoretical framework of the Copenhagen school have been used, especially in two political and economic dimensions, to analyze and evaluate the impact of Zangezur Corridor on the security and national interests of the Islamic Republic of Iran. The research method in this article is descriptive-analytical and library resources and internet scanning were used to collect data.

Keywords: Zangzor Corridor, Islamic Republic of Iran, Copenhagen School, National Security, Caucasus and Central Asia

۳۸۴

پژوهشنامه ایرانی
سیاست بین‌الملل،
سال ۱۳، شماره ۱، شماره
پیاپی ۲۵، پاییز و زمستان
۱۴۰۳

1- Corresponding Author, Associate Professor of Political Science Department, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran. Email: a.navakhtimoghadam@uma.ac.ir
2- Associate Professor of International Relations, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran. Email: R.talei@uma.ac.ir
3- Ph.D. in International Relations, University of Isfahan, Isfahan, Iran. Email: salman.baziar@gmail.com

مقدمه

قفقاز در تلاقي دو قاره آسيا و اروپا از اهميت استراتژيک زيادي برای دولت‌های منطقه برخوردار بوده و در نقش يك بزرگراه مهم در راستاي تجارت و بازرگاني، محل رقابت و زورآزمایي اين دولت‌ها برای تسلط بر آن بوده است و تسلط بر آن امتياز بزرگی محسوب می‌شود. در حال حاضر منطقه قفقاز در بطن تحولات مهمی قرار گرفته که نقطه عطفی در تاریخ این منطقه است. بعد از جنگ دوم قره‌باغ مسئله‌ی کريدور زنگه‌زور به يكى از مهم‌ترین مسائل اين منطقه تبديل شده که از جهات زيادي حائز اهميت است. کريدور زنگه‌زور نقش ژئopoliticki و ژئوакونوميکي را در منطقه دارد و می‌تواند نقش ميانجي و ارتباطي با كشورهای آسيای مرکزي و قفقاز داشته باشد و قدرت‌های منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای را در پيشبرد منافع و اهدافشان تسريع کند. ايجاد کريدور زنگه‌زور برای ايران از جهات سياسی، نظامي، اقتصادي و اجتماعي داراي اهميت است که با انسداد مرز ميان ايران و ارمنستان می‌تواند تأثيرات امنيتي داشته باشد؛ به طوري که اين کريدور به دليل اهميت ژئواستراتژيک آن، می‌تواند روابط سياسی ايران را با كشورهای منطقه تحت تأثير قرار داده و تأثيرات بسزايی در مبادلات اجتماعي و اقتصادي در سطح منطقه و فرامنطقه‌ای متوجه ايران نماید. بنابراین هدف اصلی در اين مقاله پرداختن به تأثير ايجاد کريدور زنگه‌زور بر امنيت ملي ج. ا. ايران است از همين رو واکاوي آن در اين برهه تاريخي حساس و تبيين ابهامات آن

اهميّت داشته و امری ضروري و لازم است. اين مقاله با مدل نظر قرار دادن نگاه امنيّتی مکتب کپنهاك و با رویکرد توصیفی-تحلیلی در پی پاسخ به این سؤال اصلی است که ايجاد کريدور زنگه‌زور چه تأثيری بر امنیت سیاسی، اقتصادي و منافع ج. ا. ایران خواهد داشت؟ برای پاسخ به پرسش پژوهش، فرضیه را به این صورت می‌توان بیان کرد که با ايجاد کريدور زنگه‌زور و در پی آن تغیيرات ژئopoliticki و ژئوакونوميکي می‌تواند توام با چالش‌ها و فرصت‌هایي برای جمهوری اسلامی ايران باشد؛ که چالش‌های امنیتی آن به مراتب بيشتر از فرصت‌های آن باشد به گونه‌ای که با ايجاد اين دالان دسترسی تركیه به جمهوری آذربایجان و كشورهای آسيای مرکزي تسهيل گشته و عاملی بر ايجاد پيوستگی جغرافیای ميان كشورهای عضو سازمان كشورهای ترک‌زبان شود و از سوی ديگر با انسداد مرز ميان ايران و ارمنستان و تغيير ژئopoliticki ميان دو كشور سبب برهمن زدن توازن قوا و منزوی شدن جمهوری اسلامی ايران در منطقه شود. با توجه به تأکيد مکتب کپنهاك بر ابعاد پنج گانه امنیت، ايجاد کريدور زنگه‌زور می‌تواند دو بعد امنیت سیاسی و اقتصادي جمهوری اسلامی ايران را بيشتر از ابعاد ديگر تحت تأثير قرار دهد.

پیشنه تحقیق

مصطفی اف (۲۰۲۲) در مقاله‌ای با عنوان "سازمان کشورهای ترک: رویکردنو به چالش‌های جهانی و منطقه‌ای" به این نتیجه رسیده است که کریدورهای شرق به غرب، راه ترانزیتی دریای خزر و ساده‌سازی مقررات گمرکی و همچنین ایجاد دالان زنگزور و تأثیرات آن در ابعاد فرهنگی و سیاسی و اقتصادی میان کشورهای ترک در آسیای مرکزی و قفقاز تأثیرگذار است و از طرفی جنگ روسیه و اوکراین و تحریم‌های غرب و تأثیر تحریم‌ها بر روسیه باعث محدود شدن بسیاری از راه‌های این کشور شده است و از طریق این دالان می‌تواند تا حد قابل قبولی تحریم‌ها را دور زده و کالاهای خود را انتقال دهد. پژوهشگر معتقد است که ایجاد کریدور زنگزور در منطقه قفقاز جنوبی و در حاشیه مرز میان ایران و ارمنستان و اتصال آن به نخجوان باعث می‌شود که کشورهای ترک زبان در آسیای مرکزی و قفقاز جنوبی بدلیل نزدیکی فرهنگی، زبانی و قومی بتوانند تأثیرات بسیاری بر یکدیگر داشته و از طریق کریدورهای موجود و دالان زنگزور و راه‌اندازی حمل و نقل زمینی وریلی باعث بسط ارتباطات منطقه‌ای یعنی دو منطقه قفقاز جنوبی و آسیای مرکزی شوند.

کامرووا (۲۰۱۶) در کتابی با عنوان "بازی بزرگ در غرب آسیا" به این نتیجه رسیده است که ادعاهای جمهوری آذربایجان در مقابل آذربایجان ایران از سیاست‌های تعزیزی استفاده کرده است و از طرفی هم آذری‌های ایرانی و هم ناسیونالیست‌های ایرانی از عناصری همانند هویت ملی و ناسیونالیسم ایرانی برای ادعاهای باکو در راستای تعزیزی طلبی استفاده کرده‌اند. ازسوی دیگر نویسنده معتقد است جمهوری اسلامی از مفهوم خاص خود از ناسیونالیسم اسلامی و شیعی به عنوان یک راهبرد در مقابل با استراتژی باکو برای ترویج ناسیونالیسم قومی در میان آذری‌های ایران استفاده کرده است.

کولائی و نوروزی (۱۴۰۰) در مقاله‌ای با عنوان "همکاری ایران، روسیه و جمهوری آذربایجان در ایجاد راه گذار شمال-جنوب و تأثیر آن بر امنیت ملی ایران" به این نتیجه رسیده است که گذرگاه شمال-جنوب نیازمند همکاری و اراده‌های سیاسی و اقتصادی میان کشورهای عضو است به طوری که اقدام‌های مانند عضویت ایران در اتحادیه اقتصادی اوراسیا و تمایل باکو به تبدیل شدن کانون حمل و نقل منطقه و توجه روسیه به موقعیت ژئوپلیتیک ایران مواردی هستند که در حلقه‌های مفقوده این کریدور تأثیرگذار هستند. بررسی پیشنهای موجود یانگر آن است که در خصوص کریدور زنگزور و همچنین تأثیر آن بر امنیت سیاسی و اقتصادی جمهوری اسلامی ایران به دلیل تازه و نوبودن، فعالیت پژوهشی علمی صورت نگرفته و بیشتر در سایت‌های اینترنتی و خبرگزاری‌های دست اول به این موضوع پرداخته شده است و امید است که این مقاله بتواند خلاصه پژوهشی موجود در این زمینه را تا حدودی رفع نماید.

چارچوب نظری پژوهش: امنیت در مکتب کپنهاک

امنیت یک مفهوم به شدت سیاسی است به طوری که الگوواره‌های مختلف، امنیت را به صورت متفاوت تعریف می‌کنند. به صورت کلی دو نوع رهیافت از امنیت ملی وجود دارد. ۱. رهیافت سنتی، ۲. رهیافت جدید. در تعریف سنتی و کلاسیک امنیت ملی؛ رهیافت از منظری تک بعدی و با رویکرد نظامی امنیت ملی را مطالعه می‌کند (Heritage, 2014). در رهیافت جدید از امنیت ملی مواردی همچون مواد مخدر، محیط‌زیست، رکود اقتصادی، ظهور بمب‌اتم، و... مفهوم امنیت ملی را جرح و تعدیل کرده (Seyyed Javadi, 2013, P. 242) و آنرا از بعد نرم افزاری مورد بررسی قرار می‌دهد. در این رهیافت امنیت ملی علاوه بر بررسی تهدید، استفاده و کنترل نیروی نظامی شامل اولویت‌بخشی به تهدیدات محیطی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی است که برخی از این تهدیدات، نه تنها برخلاف گذشته، شکل و ماهیت ابهام‌آمیزی پیدا می‌کنند، بلکه در شرایط ظهور وابستگی متقابل، ارتباط و نزدیکی روزافزون کشورها با یکدیگر، تهدیدات امنیتی شکل و ماهیت جهانی پیدا می‌کنند (Persian gulf studies, 2022).

می‌توان جزء اولین رویکردهایی به حساب آورد که در راستای پایه‌گذاری جایگاه مستقل در راستای مطالعات امنیتی تلاش کرده است. این مکتب مطالعات امنیتی را از مطالعات راهبردی جدا کرده است و آن را زیر مجموعه روابط بین‌الملل قرار داده و مطالعات راهبردی را زیر مجموعه مطالعات امنیتی قرار داده است. به عبارتی دیگر بوزان و همکارانش بر این نظرنگاری که موضوع کلی مطالعات امنیتی سنتی می‌تواند زیر مجموعه‌ای از مکتب کپنهاک باشد؛ زیرا هر دوی آنها در جمع آوری روش شناسانه‌ای شرکت دارند و این راهکار مشترک آنها را به این سو رهنمون می‌سازد که میان امنیت بین‌الملل و یک نظریه سیاسی عمیق تر برای امنیت، مرزی قائل شوند. از سوی دیگر مکتب کپنهاک و مطالعات سنتی امنیت برخلاف مطالعات صلح و شاخه‌های فرعی آن، تقليل گرایی در سطح امنیت تا سطح امنیت فردی را موضوعی نامعقول و نامربوط به امنیت بین‌الملل می‌دانند (Abdullah Khani, 2020, P. 91).

امنیت: چارچوب جدیدی برای تحلیل، به قلم باری بوزان را می‌توان نخستین کتاب در مکتب کپنهاک نام برد. بوزان به شکل وسیع تر امنیت مضيق را مورد انتقاد قرار می‌دهد. دیدگاه سنتی به امنیت که تأکید بسیاری بر مقوله نظامی‌گری و حوزه نظامی دارد رد می‌شود؛ و در عوض به بررسی خصوصیات امنیت در پنج حوزه می‌پردازد که عبارتند از: نظامی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی. از دید ایشان امنیت نظامی در دو سطح، قابلیت تهاجمی، دفاع مسلحانه دولت و برداشت دولت‌ها از هدف‌های یکدیگر تفسیر می‌شود. امنیت سیاسی به ثبات سازمانی دولت، سیستم دولت و ایدئولوژی که به آنها مشروعيت می‌دهد، مربوط است. امنیت اقتصادی به دسترسی به منابع، پول و بازارهای ضروری برای حفظ سطح

قابل قبولی از رفاه و قدرت دولت مربوط است. امنیت اجتماعی مربوط به توانایی جامعه برای تولید الگوهای سنتی، زبان، فرهنگ، هویت ملی و شرایط قابل قبولی برای تکامل است. امنیت زیست‌محیطی مربوط به حفظ زیست کره محلی و سیاره‌ای به عنوان سیستم حمایتی لازم که سایر فعالیت‌های انسانی به آن بستگی دارد است. از دید باری بوزان پنج مورد بالا جدای از یکدیگر عمل نمی‌کنند (Buzan, 1991, P. 433). مکتب کپنهاک تلاش کرده است به این موضوع پردازد که تهدیدات غیر نظامی هم می‌توانند امنیت، ثبات، بقای کشورها و زندگی افراد را تضعیف کنند.

ژئوپلیتیک قفقاز و اهمیت زنگه‌زور

قفقاز یا کاوکاز (به روسی) منطقه‌ای کوهستانی، میان دریای سیاه در غرب و دریای خزر در شرق، تحت سیطره کشورهای روسیه، جمهوری‌های آذربایجان، ارمنستان و گرجستان است (Abbasov, 2012). منطقه زنگه‌زور در مرز ایران، بین دو کشور آذربایجان و ارمنستان یکی از مناطق مناقشه برانگیز میان این دو کشور در طول تاریخ بوده که زنگه‌زور نام منطقه‌ای در قره‌باغ است که در عهدنامه گلستان از ایران جدا شد و پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی به عنوان بخشی از استان سیونیک ارمنستان به حساب می‌آمد. در سال ۱۹۱۹ شهرستان زنگه‌زور از توابع استان گنجه در پی حمله ارامنه و با حمایت ارتش سرخ به دوبخش تقسیم شد که در نتیجه آن شهرهای لاقین، قبادلی، جبرایلی و زنگیلان ضمیمه خاک جمهوری آذربایجان و شهرهای گوریس، قاچان، قاتو و سیسیان به جمهوری ارمنستان واگذار شد. تا قبل از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی تغییری در وضعیت مرزی این منطقه رخ نداد. با فروپاشی شوروی در سال ۱۹۹۰ اختلافات مرزی میان دو کشور شعله‌ور شد و جنگ اول قره‌باغ در سال ۱۹۹۲ به وقوع پیوست که در نتیجه آن ارتش ارمنستان بخش‌های دیگر زنگه‌زور را تصرف کرد. با وساطت کشورهای بین‌المللی آتش‌بس اعلام و مشکلات از طریق دیپلماسی پیگیری شد که تا سال ۲۰۲۰ نتیجه رضایت‌بخشی به دنبال نداشت و جنگ دوم قره‌باغ آغاز شد که در نتیجه آن مناطق اشغال شده زنگه‌زور در سال ۱۹۹۲ دوباره توسط آذربایجان پس گرفته شد (Coene, 2010, P. 146).

پس از جنگی که در سال ۲۰۲۰ بین جمهوری آذربایجان و ارمنستان رخ داد، جمهوری آذربایجان کنترل این منطقه را در اختیار گرفت. در جریان توافق آتش‌بس میان جمهوری آذربایجان با ارمنستان و طبق مفاد آن، بر سر یک مسیر زمینی برای اتصال جمهوری خود مختار نخجوان به جمهوری آذربایجان توافق شده است که کریدور زنگه‌زور برای این هدف در نظر گرفته شده است. بنا به گفته مقامات بلندپایه این کشور کریدور زنگه‌زور تنها معطوف به راه آهن، جاده و حمل و نقل هوایی نیست؛ بلکه این کریدور در صادرات منابع انرژی هم نقش خواهد داشت.

.(Lavrina, 2022)

۳۸۹

بررسی محیط منطقه‌ای
دریای خزر؛ شناخت
الگوهای منازعه و همکاری
امنیتی

- خط ریلی موجود در جمهوری آذربایجان،
- راه آهن ۱۶۶ کیلومتری جدید که از هورادیز تا اردوباد ساخته شده است
- خط ۱۵۸ کیلومتری میان اردوباد و ولیداغ
- پروژه خط راه آهن کارس-نخجوان

شکل(۱): مسیر ایجاد کریدور زنگه‌زور

تأثیر کریدور زنگه‌زور بر امنیت سیاسی و نظامی ج. ا. ایران

وجود کریدور زنگه‌زور می‌تواند تأثیرات و کارکردهایی از بعد سیاسی، امنیتی و نظامی داشته باشد. از لحاظ سیاسی و امنیتی می‌توان یکی از کارکردهای آن را در بعد منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای در نظر گرفت. به طوری که از کارکردهای این دالان از لحاظ منطقه‌ای به اتصال زمینی جمهوری آذربایجان به ترکیه اشاره کرد (Mehrnews, 2022).

ترکیه طی سالیان اخیر نشان داده است که به دنبال تقویت هرچه بیشتر سازمان کشورهای ترک‌زبان از لحاظ امنیتی و نظامی است. سیاست‌های جمهوری آذربایجان با توجه به نوع سیستم سکولار جاری بر آن و همچنین نقش ترکیه در اجرای سیاست‌ها و ایدئولوژی‌های پان‌ترکیسم و پان‌آذریسم در منطقه بسیار مؤثر

است. گام اولیه ایجاد ایدئولوژی پان ترکیسم مربوط به اواخر زمامداری عثمانی و پان آذریسم به اوخر قرن بیستم میلادی است. از این رو ماهیت پان آذریسم بر مبنای ادغام و اتحاد میان دو آذربایجان (جمهوری آذربایجان و مناطق آذربایجان ایران) چیده شده است؛ در حالی که ماهیت و چیستی پان ترکیسم‌ها بر مبنای ایجاد ترکستان بزرگ پی‌ریزی شده است. ناسیونالیست‌های آذربایجان ماهیت و مبنای اندیشه‌های خود را از پان ترکیسم ترکیه وام گرفته‌اند؛ بدین سان پان آذریسم و پان ترکیسم از نظر چیستی و ماهیت دارای رویکرد یکسانی هستند (Ebrahimi & Shakri Khoi, 2013, P. 7). از مشترکات این دو می‌توان به ضدیت با ایرانیان، تزادگرایی و تجزیه طلبی نام برد تا از طریق این گونه سیاست‌های امنیتی حس قومی ضدایرانی را در بین مناطق آذربایجان ایران به وجود آورند (Kamrava, 2016, P. 106). با توجه به طوری که پان ترک‌ها دست به تغییر نام شهرها و جعل تاریخ و... زده‌اند (Oktem, 2008, P. 7). با توجه به تأکید مکتب کپنهاک بر هنگارها، قواعد و فرهنگ دلان زنگه زور می‌تواند راهروی بزرگ در جهت انتقال افکار و سیاست گذاری قدرت‌های منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای باشد که از طریق آن بتواند سیاست‌های ایدئولوژیک پان ترکیسم، پان آذریسم و پان عثمانیسم و سیاست‌های توسعه طلبانه و تهاجمی ترکیه را در مرزهای شمالی ایران گسترش دهنده و با تبلیغات سیاسی دو دولت و یک ملت نقش خود را در منطقه بیشتر کنند. غرب با درگیر کردن ایران، روسیه و چین با معضل پان ترکیسم و پان تورانیسم حضور فعال در منطقه داشته باشد. از سوی دیگر متناسب با قرارداد سال ۲۰۱۰ میان آنکارا و باکو و براساس ماده ۵۱ منشورسازمان ملل متحد می‌توانند در شرایط بحران امنیتی به یکدیگر کمک کنند (Kasapoglu, 2016). درسطح فرامنطقه‌ای می‌توان به خطرات ناتو در منطقه اشاره کرد به طوری که با اتصال ناتو به دریای خزر؛ آسیای مرکزی و قفقاز را می‌تواند به یک کانون بحران شوونیستی و قوم گرایی علیه روسیه، چین و ایران تبدیل کند (Chufrin, 2004, P. 11). از طریق دلان زنگه زور چین در سین کیانگ، روسیه در مناطق تاتار نشین و ایران در مناطق آذربایجانی با مشکل رو به رو می‌شود و از این طریق به تضعیف مسیر شرق به غرب و انتقال انرژی و کاهش بازیگری ایران، چین و روسیه در معادلات سیاسی در منطقه منجر می‌شود (Farazdaily, 1401). ارائه تسليحات و پهپادهای نظامی از سوی اسرائیل به جمهوری آذربایجان و هدایت این پهپادها و سامانه‌ها توسط آن کشور یکی از چالش‌های اصلی در منطقه قفقاز جنوبی است. کریدور زنگه زور می‌تواند جولانگاهی مناسب برای پیش‌روی هرچه بیشتر اسرائیل در منطقه باشد. آمارها نشان می‌دهد باکو در سال ۲۰۱۶ در مجموع ۶.۱ میلیارد دلار تجهیزات نظامی و هوایی‌های بدون سرنشین از اسرائیل خریداری کرده (Mahmoud Oghli, Ebrahimi & Fatahi Ardakani, 2022, P. 76). با توجه به

قراردادهای انجام شده میان جمهوری آذربایجان و اسرائیل قراراست این کشور از تدارک کنندگان اصلی باکو در راستای نوسازی ناوگان نظامی باشد؛ در اینجا می‌توان الگوی توسعه و نفوذ اسرائیل در جمهوری آذربایجان را از چندین بعد بررسی کرد که از مهم‌ترین آنها زمینه‌های اقتصادی و سیاسی، فرهنگی و امنیتی و نظامی است.

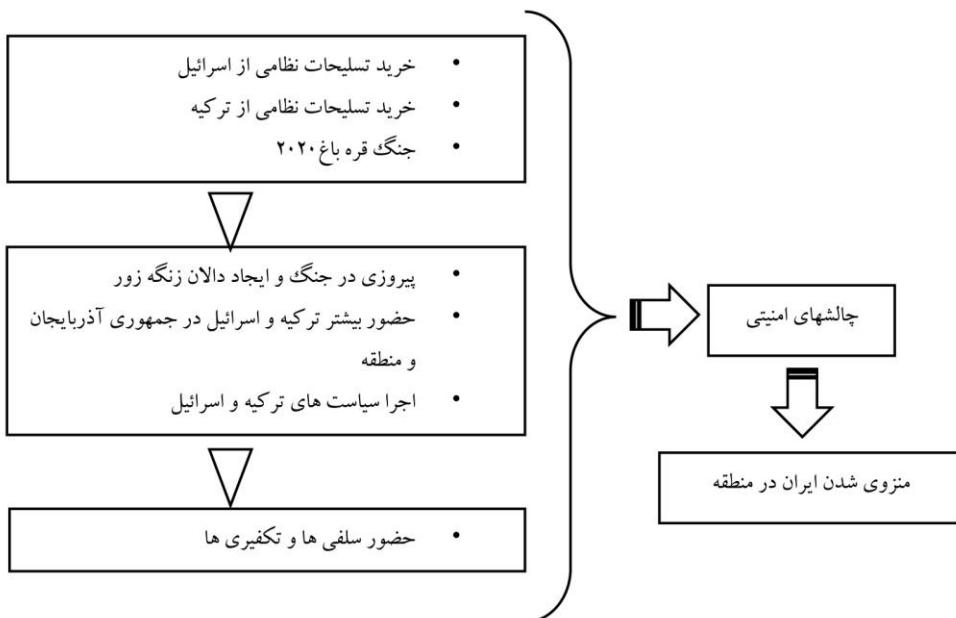
بر اساس صحبت‌های ایلوت انگل نماینده کنگره ایالات متحده آمریکا، ارائه پایگاه‌های غیر رسمی به اسرائیل برای دپو سلاح‌های دور برد از تعهدات باکو به اسرائیل بوده است. به‌طوری که در جنگ دوم قره‌باغ این سلاح‌ها کارکردی برای باکو نداشته و می‌توان گفت که در آینده این سلاح‌ها از سوی رژیم صهیونیستی بر علیه جمهوری اسلامی ایران مورد استفاده قرار گیرد (SPNFA, 2021). از دیگر تعهدات باکو می‌توان به ایجاد پایگاه‌های پهپادی اسرائیل در این کشور و توسعه مرکز اطلاعاتی، شنود و جاسوسی سرویس اطلاعاتی اسرائیل و آموزش در راستای اقدامات خرابکارانه ذکر کرد که می‌تواند امنیت جمهوری اسلامی ایران را با تهدید جدی مواجه نماید.

در اختیار گذاشتن هوایی‌های بدون سرنشین Orbiter-1K، Orbiter-2M، Aerostar، Orbiter-3، Hermes-450 (SPNFA, 2021) به جمهوری آذربایجان از سوی اسرائیل، دلیلی محکمی بر سیاست‌های توسعه طلبانه این کشور در منطقه قفقاز جنوبی است (ANA, 1399). آذربایجان به عنوان کشوری که در گیر مناقشات بر سر اختلافات ارضی با ارمنستان است بهانه‌ای برای حضور بازیگران منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای شده که از این طریق با کمک به آذربایجان و پیروزی در جنگ دوم قره‌باغ نقش خود را در منطقه پر رنگ‌تر کنند (Karimi & Valigholizadeh, 2016, P. 175). این اصل سنتی تأکید می‌کرد که برتری هوایی، یک پیش شرط برای پیروزی در جنگ زمینی است. بدین سان مهم‌ترین ویژگی این روش را می‌توان به استفاده از پهپاد‌های بدون تلفات جانی در نظر گرفت (Rubin, 2020, P. 11). در جنگ ۲۰۲۰ نیروی نظامی جمهوری آذربایجان از برتری بالقوه‌ای نسبت به نیروی نظامی ارمنستان برخوردار بوده که یکی از دلایل این برتری را می‌توان در سیاست‌های منطقه‌ای اسرائیل در جمهوری آذربایجان و حضور ترکیه به عنوان یکی از متحدان بی‌قید و شرط این کشور نام برد که موجب شده است که سیاست گذاری‌ها در منطقه طوری پیش روی که شاهد تغییر وضع موجود در منطقه از جانب آذربایجان نسبت به ارمنستان در مناطق تصرف شده باشیم که به واسطه آن بتواند مناطق جدا شده یعنی نخجوان را به سرزمین اصلی خود ضمیمه کرده و اهداف اراضی باکو را تامین کند (Aljazeera, 2020).

دانست؛ به طوری که سفرهای وزیر جنگ اسرائیل (Israeldefense, 2022) و وزیر خارجه عربستان سعودی (President of the Republic of Azerbaijan, 2022) به جمهوری آذربایجان و سفر نانسی پلوسی رئیس مجلس نمایندگان آمریکا به ارمنستان را در راستای این دلالان مطرح کرد.

از دیگر موارد می‌توان به استقرار نیروهای سلفی و تکفیری در اراضی آزاده شده اشاره کرد که کریدور زنگه زور در جهت منافع جمهوری آذربایجان می‌تواند به عنوان یک پروژه امنیتی و راهبردی باشد. حضور سلفی و تکفیری‌ها در منطقه قفقاز جنوبی و ارتباط گیری مستقیم جمهوری نخجوان با سرزمین اصلی این کشور از طریق این کریدور بیش از پیش حضور نیروهای تروریستی را تقویت می‌کند به گونه‌ای که در جنگ قره‌باغ ۲۰۲۰ براساس گزارش‌های بدست آمده نزدیک به ۵ هزار نفر نیرو حضور داشته‌اند که ۷۰۰ نفر آنها در این جنگ کشته شدند و در حال حاضر شماری زیادی از این گروه در نخجوان و جمهوری آذربایجان حضور دارند (Khabaronline, 1400) که این موضوع در بلند مدت می‌تواند امنیت جمهوری اسلامی ایران را متأثر سازد. از دیگر اهداف اسرائیل در جمهوری آذربایجان می‌توان به تغییر در بافت مذهبی، فرهنگی-اجتماعی و جمعیتی، استقرار اسرائیل در اراضی آزاد شده جمهوری آذربایجان در نزدیکی با مرزهای ایران تحت پوشش پروژه‌های روتا و شهرهای هوشمند (به هم زدن ترکیبات جمعیتی مسلمان نشین شیعی در این مناطق (Kamrava, 2016, P. 115) و تعهد باکو به عدم حضور هیچ یک از شرکت‌های ایرانی در مناطق آزاد شده نام برد. نقش آفرینی رسمی جمهوری آذربایجان در پیشبرد توطئه‌های قومی و تجزیه طلبانه در ایران و صحبت‌های رجب طیب اردوغان در رژه پیروزی جنگ دوم قره‌باغ هر دو حاکی از اهداف تجزیه طلبانه و سیاست‌های اجتماعی امنیتی در راستای این کریدور دارد (BBC, 2020).

ایجاد دلالان زنگه زور و انسداد مرز میان ایران و ارمنستان می‌تواند باعث گسترش سیاست‌های نظامی، اطلاعاتی، سایبری و ایدئولوژیکی قدرت‌های منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای در اطراف مرزهای شمالی ایران شود. (Independentpersian, 2021) در این میان نقش سرویس‌های اطلاعاتی و امنیتی اسرائیل علیه ایران بیشتر خواهد شد. با اجرای سیاست‌های امنیتی و سیاسی از طریق دلالان مذکور نقش ایران در منطقه کم رنگ‌تر و حضور ایران به عنوان یک کشور با پتانسیل بالا رو به انزوا و انفعال پیش خواهد رفت (Baman, 2022). به نظر می‌رسد هدف باکو و آنکارا از طرح دلالان مذبور علاوه بر ایجاد تنگنای ژئوپلیتیکی برای جمهوری ارمنستان به دنبال محدود کردن قدرت ایران در منطقه از بعد تأثیرات قدرت نرم و گسترش نفوذ و فرهنگ خود در منطقه است. (Beilinson, 2019, P. 137).

شکل (۲): مدل مفهومی تأثیر کریدور زنگه‌زور بر امنیت سیاسی و نظامی ج. ا. ایران

۶- تأثیر کریدور زنگه‌زور بر امنیت اقتصادی ج. ا. ایران

۶-۱- تضعیف موقعیت ژئوپلیتیکی ایران در منطقه

حذف مرز میان ایران و جمهوری ارمنستان در حوزه ترانزیتی و اقتصادی پیامدهایی همچون تضعیف موقعیت ایران را در منطقه قفقاز به دنبال خواهد داشت؛ به گونه‌ای که مرز ایران محدود به دو کشور ترکیه و جمهوری آذربایجان شده و موازنه در منطقه از بین خواهد رفت. قدرت چانهزنی ایران در منطقه محدود و در نهایت متهی به دو کشور ترکیه و جمهوری آذربایجان شده و ایران برای برقراری ارتباط با اروپا در مرزهای شمالی خود وابسته به این دو کشور خواهد شد. در حال حاضر تجارت میان ایران و روسیه از طریق جمهوری‌های آذربایجان، ارمنستان و گرجستان انجام می‌شود، به طوری که با ایجاد کریدور زنگه‌زور و انسداد مرز موجود، مناسبات تجاری میان ایران و روسیه از مسیر قفقاز با مشکلاتی مواجه خواهد شد (Dolat, 1400). به عبارتی دیگر با از بین رفتن مرز قانونی میان دو کشور موجب قدرت یابی ترکیه و جمهوری آذربایجان در منطقه علیه ایران می‌شوند.

از پیامدهای دیگر می‌توان به اختلال در مناسبات تجاری میان ایران، ارمنستان و گرجستان اشاره کرد (Bayanema, 2022) در حال حاضر ارتباط تجاری و اقتصادی وسیعی میان ایران و گرجستان وجود ندارد.

با ایجاد دالان زنگ‌زور در مرز میان ایران و ارمنستان، اقداماتی از جانب ارمنستان در راستای ایجاد منطقه آزاد تجاری و در جهت تکمیل منطقه آزاد تجاری ارس در استان سیونیک و مقری ارمنستان صورت خواهد گرفت (Khordad, 2016) که عملی شدن این موضوع می‌تواند تأثیرات چشمگیری در ایجاد مبادلات تجاری میان ایران و ارمنستان به وجود آورد. سال ۲۰۲۱ حجم صادرات ایران به ارمنستان ۴۲۸ میلیون دلار بوده که شامل اقلامی مانند سوخت، مواد سوختی، پتروشیمی، سیمان، مصالح ساختمانی، کالاهای صنعتی، کشاورزی، ماشین‌آلات کشاورزی و مواد با ارزش افزوده بالا بوده است؛ انتظار می‌رود با عملی شدن طرح ارتباط تجاری آزاد میان دو کشور معاملات طرفین را می‌توان در بازه زمانی کوتاه مدت به بیش از یک میلیارد دلار رساند و تأثیرات چشمگیری در تراز تجاری دو کشور به وجود آورد (Tasnimnews, 2021). بنابراین با توجه به اینکه مکتب کپنهاک در بحث امنیت اقتصادی دسترسی آزادانه دولت‌ها به منابع و همچنین صادرات و واردات کالا را مورد توجه قرار می‌دهد، به نظر می‌آید ایجاد این کریدور می‌تواند امنیت اقتصادی ایران را تحت تأثیر قرار دهد.

۶-۲-۶- ایجاد چالش در کریدور شمال-جنوب توسط جمهوری آذربایجان
کریدور شمال-جنوب در سال ۲۰۰۰ به طور جدی مطرح شد و قراردادی میان وزیران حمل و نقل ایران، روسیه و هند به امضا رسید. کریدور مذکور، هند را به سن پترزبورگ و کشور فنلاند متصل می‌کند. کریدور شمال-جنوب که از مهم‌ترین حلقه‌های تجاری میان آسیا و اورپا است از لحاظ اقتصادی یک دالانی با صرفه و مزیت بالا و دارای فواید اقتصادی بسیاری برای ایران است؛ از مزیت‌های آن می‌توان به تسهیل دسترسی به اروپا و دهلی نو و کاهش مسافت و زمان به چهل درصد و هزینه به سی درصد اشاره کرد. قرارگیری ایران در نقطه مرکزی این کریدور تا حدود زیادی می‌تواند تبادلات اقتصادی ایران، با کشورهای اروپایی و روسیه را افزایش دهد و این امر امکان دور زدن تحریم‌ها را تسهیل کند (Farsi, 2022). با توجه به همکاری کشورهای عضو در ایجاد کریدور شمال-جنوب، جدا از مزیت‌های اقتصادی، در زمینه‌های امنیتی و سیاسی هم کریدور می‌تواند برای ایران راهگشا باشد و بر کاهش نفوذ افراط گرایی و تروریسم در منطقه کمک کند (Kolaei & Norouzi Zarmehri, 2021, P. 800). با توجه به سیاست‌های موجود بین ایران و آذربایجان، ارتباط تزدیک با جمهوری ارمنستان به عنوان یک دولت حائل، برای ایران از مزیت سیاسی و اقتصادی بیشتری برخوردار است و بعد ژئوپلیتیکی دو کشور توانایی بسیاری را برای اراده قدرت ایران در زمینه‌های مختلف به وجود می‌آورد. در صورت انسداد مرز میان دو کشور و عدم اجرای کریدور شمال-جنوب؛ حمل و نقل ایران در منطقه تحت تأثیر

سیاست‌های جمهوری آذربایجان قرار خواهد گرفت و امکان دارد آن کشور در اجرای کریدور شمال-جنوب و نحوه حمل و نقل آن نیز مشکلات پیچیده‌ای به وجود آورد.

۶-۳- تضعیف موقعیت ایران در کریدور شرق به غرب
کریدور شرق به غرب یا کریدور ITI (استانبول- تهران- اسلام‌آباد) در قالب سازمان همکاری‌های اقتصادی از اهمیت بالایی برخوردار است و به همین دلیل به کریدور اکو هم معروف است؛ این کریدور بین‌المللی شرق به غرب پاکستان را از طریق ایران به ترکیه متصل می‌کند. این دلان از آسیای مرکزی، قفقاز، اوراسیا تا دریای سیاه امتداد دارد (Gulfif, 2022). کریدور شرق به غرب جایگزین مناسبی برای کانال سوئز به شمار می‌رود و مسیرهای جاده‌ای و ریلی حمل و نقل کالا را مورد توجه قرار می‌دهد. هم اکنون حمل کالا توسط کشتی از استانبول به پاکستان حدود سی روز زمان می‌برد که این کریدور زمان را به ده‌الی دوازده روز کاهش می‌دهد. پیش‌بینی می‌شود که هزینه‌های حمل و نقل به واسطه این کریدور تا سی درصد کاهش پیدا کند. ایجاد دلان زنگه‌زور موجب تضعیف موقعیت ایران در مسیر شرق به غرب می‌شود.

۳۹۵

بررسی محیط منطقه‌ای
دریای خزر؛ شناخت
الگوهای منازعه و همکاری
امنیتی

۶-۴- تضعیف موقعیت ایران و ارمنستان در اتحادیه گمرکی- اقتصادی اوراسیا
موضوعات سیاسی و اقتصادی میان کشورهای آسیای مرکزی و قفقاز در سالیان پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی همواره مطرح بوده است (Kolaei & Norouzi Zarmehri, 2018, P. 148). اتحادیه گمرکی اوراسیا متشكل از کشورهای ازبکستان، ارمنستان، بلاروس، قرقیزستان، قزاقستان و روسیه است که ازبکستان به عنوان عضو ناظر آن شناخته می‌شود (Tzccim, 2021). هدف کلی این اتحادیه را می‌توان به ایجاد فضای واحد اقتصادی کشورهای عضو، توسعه بازار مشترک و دستیابی به بازار آزاد کالا در میان اعضاء، سرمایه، خدمات و مردم در بازار واحد کشورهای عضو، کاهش قیمت کالاهای با کاهش هزینه‌های حمل و نقل مواد خام، ترویج رقابت سالم در بازار مشترک، سیاست‌های مشترک در کشاورزی، انرژی، فناوری و حمل و نقل در کشورهای عضو این اتحادیه، اشاره کرد (Tapiola, 2012). با توجه به همکاری‌های اخیر میان ایران و این اتحادیه، موافقت‌نامه آزاد تجاری میان تهران و این اتحادیه منعقد شده است. تنها کشوری که با ایران و این اتحادیه مرز زمینی دارد جمهوری ارمنستان است که با وجود کوچک بودن؛ دروازه‌ای بزرگ برای ایران در ارتباط با این اتحادیه است (Sedaye bourse, 2022). ایجاد این دلان و انسداد مرز دو کشور می‌تواند باعث تضعیف جایگاه و اختلال در همکاری میان ایران و این اتحادیه شود. ایجاد کریدور زنگه‌زور و مزیت مرز دو کشور می‌تواند موقعیت ایران و ارمنستان را در این

اتحادیه خنثی کند یا با خطر روبه رو سازد.

۶-۵- تضعیف پروژه ترانزیتی خلیج فارس به دریای سیاه

توافقاتی در سالیان اخیر میان کشورهای ایران، ارمنستان، گرجستان، یونان و بلغارستان انجام شده که براساس یکی از این توافقات قرار است اتصال ترانزیتی خلیج فارس از بندر چابهار به سمت دریای سیاه به صورت ریلی و زمینی انجام شود. این پروژه از بندر چابهار، ایران را به ارمنستان، گرجستان، دریای سیاه و سپس به بلغارستان و درنهایت به یونان و اتحادیه اروپا منتهی می‌کند (Kaleji, 2021). جمهوری ارمنستان می‌تواند به یکی از حلقه‌های اتصال مهم و جاده‌ای بزرگ تبدیل شود و به واسطه ارتباط با ایران در پروژه ترانزیتی مذکور از ژئوپلیتیک خود به بهترین نحو استفاده کرده و برای ایران به عنوان یک دروازه و سرزمینی حائل عمل کند (Nalbandyan, 2022). انسداد مرز دو کشور در قالب کریدور زنگه‌زور می‌تواند باعث تضعیف و حذف پروژه ترانزیتی خلیج فارس به دریای سیاه و موجب تحدید راه ارتباطی این پروژه به دو کشور ترکیه و جمهوری آذربایجان شود.

۶-۶- طرح ترانس خزر و حذف طرح نابوکو

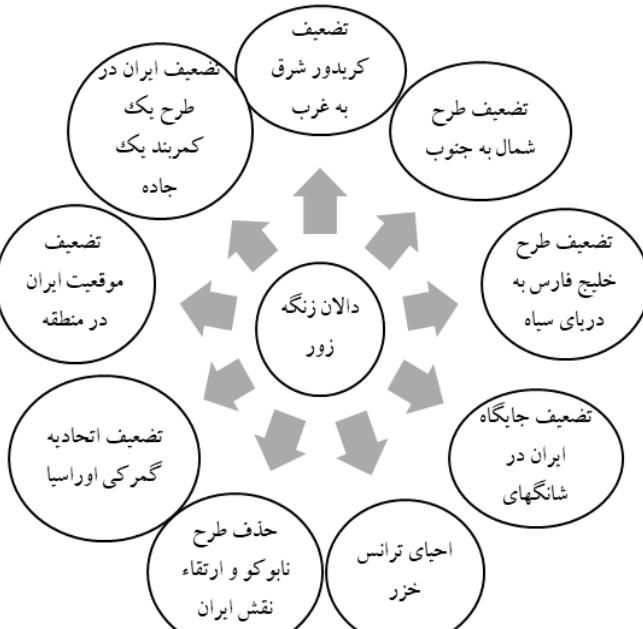
کریدور زنگه‌زور موجب برهم زدن موازنۀ در زمینه انرژی و موجب تضعیف و از بین رفتن مزیت ژئوپلیتیکی ایران در قفقاز می‌شود به گونه‌ای که تغییر مرز میان ایران و ارمنستان در زمینه‌های انرژی بسیار تأثیرگذار بوده و باعث شکل‌گیری و تقویت انرژی بر علیه ایران می‌شود. در حال حاضر جمهوری آذربایجان با دور زدن ارمنستان انرژی نفت و گاز خود را به اروپا و ترکیه انتقال داده و به سود قابل توجهی دست می‌یابد. دور زدن ژئوپلیتیک ایران به واسطه جمهوری آذربایجان موجب تضعیف موقعیت اقتصادی ایران و رشد چشمگیر در حوزه انرژی جمهوری آذربایجان و متعاقباً سبب کسب ثروت می‌شود. در صورت ایجاد دالان زنگه‌زور در مرز ایران، با احداث خطوط لوله به ترکیه و سپس اروپا دسترسی ایران محدود می‌شود. بنظر می‌رسد هدف اصلی این گونه طرح‌ها به جهت انزوا و محدودسازی ایران انجام می‌شود. به عنوان مثال طرح ترانس خزر به عنوان طرحی که قرار بود گاز ترکمنستان را از دریای خزر به جمهوری آذربایجان و سپس ترکیه انتقال دهد؛ بهدلیل عدم صرفه اقتصادی مطلوب، دور شدن مسیر و از طرفی دور زدن ارمنستان، کشور ترکمنستان با این طرح موافقت نکرده است. در این میان رویکرد ایران و روسیه به دلایل همچون آسیب‌های زیست محیطی دریای خزر و به خطر افتدن منافع ملی و تغییر وضع موجود با این طرح مخالفت می‌کنند (Magiran, 2020).

ترکمنستان می تواند به آذربایجان انتقال یابد و به ترکیه نیز راه پیدا کند (Ataiee & Azizi, 2009, P. 99). چندین طرح پیشنهادی برای دور کردن ایران از خطوط انتقال مطرح است که یکی از آنها طرح نابوکو است (IRNA, 2014) که با توجه به موقعیت ژئوپلیتیکی ایران و مناقشه باکو و ایروان می توان ماهیتی ضد ایرانی برای این طرح متصور شد. همچنین طرح لاجورد ترکیه از جمله طرح هایی است که در این زمینه طرح می باشد این طرح پاکستان و افغانستان را به ترکمنستان متصل می کند و از راه دریای خزر و کشتی به باکو و از طریق دالان زنگه زور به ترکیه متصل می شوند؛ این خود موقعیت ژئوپلیتیکی ایران را دور زده و تهدیدی برای موقعیت ترانزیتی ایران خواهد بود به گونه ای که سرمایه گذاری های صورت گرفته در زمینه راه آهن خواف - هرات را تحت تأثیر قرار خواهد داد. در حال حاضر گاز جمهوری آذربایجان برای انتقال به نخجوان با دادن درصدی از حق ترانزیت به ایران انتقال داده می شود. با ایجاد کریدور زنگه زور منافع به سمت جمهوری آذربایجان سوق داده شده و از حفظ وضع موجود به نفع ایران جلوگیری می کند و قدرت چانه زنی ایران در منطقه و در برابر جمهوری آذربایجان و ترکیه تضعیف می شود؛ و از سوی دیگر انسداد مرز ایران و ارمنستان، موجب چالش های حقوقی ما بین ایران و ارمنستان در حوزه انرژی میان طرفین می شود (Bayanema, 2022) به طوری که بر اساس توافق های صورت گرفته در سال ۲۰۰۹ واردات گاز ایران به ارمنستان آغاز شد که بر اساس آن ارمنستان در ازای سه کیلووات برق در ساعت یک میلیون متر مکعب گاز را از ایران وارد کند (Kolaee & Norouzi Zarmehri, 2018, P. 186). فعال شدن دالان زنگه زور می تواند، کمبود انرژی ترکیه را تأمین کند و زمینه های لازم برای فعال شدن طرح ترانس خزر را فراهم آورد. صادرات انرژی (گاز) توسط قزاقستان، ازبکستان و ترکمنستان به کمک آذربایجان از طریق این کریدور در جهت تامین نیاز بازارهای بین المللی می تواند صورت گیرد که با حذف ایران این اهداف اقتصادی میسر می شود (Iess, 2018). بنابراین به طور کلی از پیامدهای حذف مرز میان ایران و ارمنستان در حوزه انرژی می توان به احیای خط ترانس خزر، حذف طرح نابوکو، نقش آفرینی ایران در انتقال گاز به اروپا و اقتصادی شدن خط لوله BTC اشاره کرد.

۶- گسترش تجارت میان جمهوری آذربایجان و ترکیه و تضعیف مبادلات تجاری ایران در منطقه با توجه به مرز میان ترکیه و نخجوان و حائل بودن استان سیونیک میان خاک اصلی و نخجوان و از سوی دیگر تدبیر سیاست های تهاجمی جمهوری آذربایجان علیه ارمنستان شرایط برای امتیازهای اقتصادی و سیاسی در منطقه بسیار بالا است؛ راه اندازی این دالان تبعات اقتصادی و سیاسی زیادی برای منافع ملی ایران دارد (Sharghdaily, 2022).

آن دارد که در بخش صادرات انرژی بسیار مولد عمل می‌کند طی سال‌های ۲۰۱۸ تا ۲۰۲۱ جمهوری آذربایجان به نسبت سال‌های ۱۹۹۲ تا ۲۰۱۴ بیشترین میزان صادرات به ترکیه بوده و در سال ۲۰۱۹ نیز به نسبت سال‌های ۲۰۲۰ و ۲۰۲۱ بیشترین میزان صادرات را به این کشور داشته است. صادرات این سال ۲ میلیارد و ۸۶۲ میلیون و ۶۸۸ هزار دلار بوده و این رقم در سال ۲۰۲۱ با ۲ میلیارد و ۸۱۸ میلیون و ۱۳۶ هزار دلار و با اختلاف اندکی در رتبه بعد قرار می‌گیرد. واردات این کشور از ترکیه حکایت از تراز تجاری مثبت ترکیه و روابط راهبردی در زمینه‌های اقتصادی و سیاسی طرفین دارد. میزان واردات ترکیه به این کشور از حجم بالایی برخوردار بوده است. به عنوان مثال سال ۲۰۲۱ در این سال میزان واردات به عدد یک میلیارد و ۸۴۳ میلیون و ۷۰۹ هزار و سیصد دلار بوده است که بیشترین میزان در سال‌های اخیر است و نسبت به صادرات به ایران میزان مبلغ بالایی را دارا است. در ده سال گذشته یعنی در سال ۲۰۱۱ پایین‌ترین میزان صادرات ترکیه به جمهوری آذربایجان عدد یک میلیارد و ۳۰۲ میلیون و ۴۴۳ هزار و صد دلار دلار را نشان می‌دهد؛ که در مقایسه با بالاترین میزان صادرات ایران به آذربایجان در سال ۲۰۱۹ اختلاف چشمگیری دارد. صادرات ایران به جمهوری آذربایجان در سال ۲۰۱۹ مبلغ ۴۵۲ میلیون و ۶۷۹ هزار و هفتصد دلار بوده؛ که در سال ۲۰۲۱ در قیاس با سال ۲۰۱۹ از میزان کمتری برخوردار است که در این زمینه با توجه به عواملی چون موقعیت جغرافیابی، فرهنگی و مذهبی انتظار بیشتری می‌رود (The State Statistical Committee, 2022). با این حال با توجه به روابط اقتصادی ما بین ایران و آذربایجان و حجم صادرات و واردات این دو کشور و مقایسه آن با روابط اقتصادی و صادرات و واردات آذربایجان با ترکیه و ایجاد دلان زنگه‌زور این روابط چار تحولات شگرفی خواهد شد. دلان زنگه‌زور موجب برهم زدن توازن در منطقه و کم رنگ شدن نقش ایران از صحنۀ اقتصادی و سیاسی در منطقه و متعاقباً موجب پرنگک تر شدن نقش ترکیه در منطقه، گسترش صادرات انرژی باکو به نخجوان، حذف ایران، راهبردی تر شدن اقتصاد و سیاست میان ترکیه و باکو و افزایش حجم تبادلات اقتصادی میان ترکیه و نخجوان خواهد بود که این امر می‌تواند تأثیر محرّبی بر اقتصاد ایران داشته باشد. این عوامل جدای از تأثیر بر روابط ایران، باکو و ترکیه از جهت چالش‌های امنیتی و اقتصادی و همچنین از دست دادن مرز قانونی باعث از بین رفتن مبادلات تجاری و بازرگانی با ارمنستان نیز می‌شود که تبعات اقتصادی آن در زمینه‌های انرژی و بازرگانی می‌تواند هزینه‌های سنگینی برای ایران به همراه داشته باشد.

شکل(۳): مدل مفهومی تأثیر کریدور زنگه زور بر امنیت اقتصادی ج.ا. ایران

نتیجه گیری

با توجه به رویکرد مکتب کپنهاک و ابعاد تحلیلی آن، امنیت از ابعاد نظامی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی مورد واکاوی قرار می گیرد که این پژوهش به تأثیر کریدور زنگه زور بر امنیت سیاسی، امنیتی و اقتصادی جمهوری اسلامی ایران می پردازد.

کشورهای ترکیه و جمهوری آذربایجان و غرب با درگیر کردن کشورهای ایران، روسیه و چین با معضل سیاست‌های پان ترکیسم، پان عثمانیسم و پان آذریسم در تلاش هستند تا این سه کشور را با مشکلات نظامی؛ اجتماعی و فرهنگی در منطقه رو به رو سازند. یکی از ابزارهایی که این سیاست را تسهیل می کند، ایجاد کریدور زنگه زور است، این کریدور در ایران با به چالش کشیدن اقوام آذربایجان از جنبه اجتماعی و به لحاظ هویتی و همچنین اقوام تاتار نشین روسیه و سین کیانگ چین و ترکان اویغور را با معضلات جدی رو به رو می کند. این دلان می تواند علاوه بر ایجاد زمینه‌ای مناسب برای توسعه طرح‌های نظامی-سیاسی ناتو و ترکیه؛ کانونی مناسب برای حضور بیشتر اسرائیل در منطقه در جوار مرزهای شمالی ایران باشد. آذربایجان در راستای اجرا کردن سیاست شهرهای هوشمند خود در مناطق آزاد شده که در هم‌جاواری با ایران هستند می تواند، منطقه و به ویژه ایران را با خطرات امنیتی در زمینه‌های متعددی درگیر

کند. از جمله اقدامات این کشور تغییر ترکیب جمعیتی مناطق آزاد شده و حضور سلفی‌ها و تکفیری در این مناطق می‌باشد که کریدور زنگه‌زور را نیز در بر خواهد گرفت که ایجاد این دالان به لحاظ ترانزیتی، انرژی، اجتماعی، نظامی و اقتصادی می‌تواند تبعات زیادی برای ایران به دنبال داشته باشد. در چند دهه گذشته ارتباطات میان نخجوان و جمهوری آذربایجان از مسیر مواصلاتی ایران استفاده شده است؛ با ایجاد این دالان دسترسی نخجوان به جمهوری آذربایجان بدون ایران میسر خواهد بود و جمهوری آذربایجان می‌تواند با حذف راه‌های ترانزیتی با ایران نیز به نخجوان دسترسی پیدا کند، و از سوی دیگر مسیر ترانزیتی ترکیه به صورت مستقیم از طریق نخجوان به خاک اصلی آذربایجان دسترسی پیدا کند و در نتیجه یک مسیر ترانزیتی دیگر نیز از ایران گرفته خواهد شد. اجرایی شدن و همچنین کنترل این کریدور توسط ترکیه و آذربایجان، جمهوری اسلامی ایران را در زمینه‌های اقتصادی و ترانزیتی با مشکل جدی مواجه خواهد ساخت. به گونه‌های که با حذف مرز ۴۴ کیلومتری میان ایران و ارمنستان راه ترانزیتی و اقتصادی ایران، اروپا و اوراسیا و همچنین کریدورهای شرق به غرب و شمال به جنوب قطع خواهد شد. موقعیت ژئوپلیتیک ایران در منطقه ایجاب می‌کند که از انحصاری شدن کریدورهای ارتباطی مهم که در شرق جهان است جلوگیری کند، به همین منظور موارد زیر پیشنهاد می‌گردد:

۱- جمهوری اسلامی ایران با بکارگیری رویکرد متوازن در سیاست خارجی، توجه جدی به منطقه قفقاز جنوبی داشته باشد به طوری که حفظ امنیت در مرزهای ایران با کشورهای قفقاز جنوبی بسیار حائز اهمیت است و جنگ و تنشی‌های منطقه‌ای در قفقاز می‌تواند به سرعت تأثیرات منفی را برای امنیت و پایداری ایران داشته باشد. از طرفی دیگر این منطقه دارای منابع غنی انرژی است که می‌تواند برای ایران فواید استراتژیک بسیاری به همراه داشته باشد.

۲- جمهوری اسلامی ایران بایستی با به کارگیری دیپلماسی هوشمند مانع از ایجاد کریدور زنگه‌زور شود. تقویت روابط با کشورهای منطقه قفقاز جنوبی به ویژه با جمهوری آذربایجان می‌تواند به جمهوری اسلامی ایران کمک کند تا از طریق حل مسائل به صورت دیپلماتیک و گفتوگو اختلافات را حل کند، ایران با ایجاد همکاری‌های راهبردی با جمهوری آذربایجان، استفاده از فضای اینترنتی و رسانه‌ای در راستای خطرات ایجاد این کریدور در منطقه به ویژه برای روسیه، فعالیت و همکاری در سازمان‌های بین‌المللی مانند سازمان ملل، سازمان همکاری شانگهای، می‌تواند نقش خود را در صحنه بین‌المللی تقویت و قدرت و حقوق خود را به درستی مطرح کند تا فضا و جو حاکمه به نفع ایران باشد تا وجه بین‌المللی ایران در رابطه

با این مسئله تحت تأثیر اخبار منفی دیگر کشورها قرار نگیرد.

۳- ایران با راهبردی کردن روابط اقتصادی و سیاسی با ترکیه به خصوص در حوزه انرژی از شدت تأثیر سیاست‌های آن کشور در منطقه جلوگیری نماید.

۴- با توجه به اینکه تغییرات ژئوپلیتیکی در منطقه می‌تواند امنیت و منافع روسیه را هم با چالش مواجه سازد، دستگاه سیاست خارجی بایستی دیپلماسی فعالی در این خصوص با روسیه داشته و آن کشور را به اتخاذ رویکرد فعال برای مقابله با تغییرات ژئوپلیتیکی در منطقه، ترغیب نماید.

References

- Abbasov, S. (2012, May 8). Azerbaijan: SOCAR to Use Israeli Oil Field as Proving Ground. Retrieved Jan 23, 2023, from Eurasianet: <https://eurasianet.org/azerbaijan-socar-to-use-israeli-oil-field-as-proving-ground>. [In English].
- Abdullah Khani, A. (2020). *Security Theories*. Tehran: International Studies & Research Institute. [In Persian]
- Alalam. (2020, December 13). The level of Iran's exports to Armenia has increased by 20%. Retrieved from Alalam: fa.alalam.ir/news/5330081 [In Persian]
- Aliyev, J. (2021, Dec 15). Legal regimes of Zangezur, Lachin corridors should be same: Aliyev. Retrieved Jan 23, 2023, from Anadolu Ajansi: <https://www.aa.com.tr/en/world/legal-regimes-of-zangezur-lachin-corridors-should-be-same-aliyev/2447608#> .[In English].
- Anaj. (2021, February 20). An overview of the military purchases of the Republic of Azerbaijan in the coming years. Retrieved from Anaj: <http://www.anaj.ir/news/6900>. [In Persian]
- Armradio. (2022, July 9). From Chabahar or Bandar Abbas to Bulgaria and Greece. Will Armenia become a connecting ring? Retrieved from Armradio: <https://fa.armradio.am>. [In Persian]
- Ataiee, F., & Azizi, H. R. (2009). *The Role of Energy Factor in Iran-Turkmenistan Relations*, 1(3), 77-106. [In Persian]
- Baman Iqbali Zarch, A. (2022, 8, 26). War, Nabab's version of conflict resolution in the Caucasus and Central Asia. Retrieved from Institute for Political and International Studies: <https://www.ipis.ir/portal/subjectview/695359>. [In Persian]
- Bayanema. (2022, November 22). The threat of the alleged "Zangzor" corridor of the Republic of Azerbaijan to Iran + map. Retrieved from Bayanema: <https://www.bayanema.ir/news/89826>. [In Persian]
- BBC. (2020, November 11). Erdogan's poetry reading from 'Ars'; Tehran summoned the Turkish ambassador. Retrieved from BBC: www.bbc.com/persian/iran-55270753. [In Persian]
- Beilinson, O. (2019, Apr 19). Turkish-Azerbaijani Relations. One Nation – Two States? *Comparative Southeast European Studies*, 67(1), 137-139. doi:<https://doi.org/10.1515/soeu-2019-0009>. [In English].
- Buzan, Barry. (1991). New Patterns of Global Security in the Twenty-First Century. *International Affairs*, 431-451. [In English].

- CFR. (2015). the Shanghai Cooperation Organization. Available at cfr: <https://www.cfr.org/backgrounder/shanghai-cooperation-organization>. [In English].
- Chufrin, Gennady. (2004). Russia's Caspian Energy Policy and its Impact on the U.S.-Russian Relationship. James A. Baker III Institute for Public Policy of Rice University, 1-22. [In English].
- Coene, Frederik. (2010). The Caucasus: an introduction. London: Routledge. [In English].
- Dolat. (2022, February 1). The level of Iran's exports to Armenia has increased by 20%. Retrieved from dolat: <https://www.dolat.ir/detail/381430>. [In Persian]
- Ebrahimi, S., & Shakri Khoi, E. (2013). Examining the role of Pan-Turkism discourse in the national security of the Islamic Republic of Iran. *Iranian Social Science Studies*, 11(43), 1-23. [In Persian]
- Edward, J. (2021, Aug). The 44-Day War in Nagorno-Karabakh. Retrieved Jan 12, 2022, from Military Review: <https://www.armyupress.army.mil/Portals/7/military-review/img/Online-Exclusive/2021/erickson/Erickson-the-44-day-war.pdf>. [In English].
- Farazdaily. (2020, December 13). The danger that is next to Iran. Retrieved from Farazdaily: <https://www.farazdaily.com>. [In Persian]
- Farsiiranpress. (2022, August 31). Regional functions of the North-South corridor. Retrieved from Farsiiranpress: <https://farsiiranpress.com/asia-i219625>. [In Persian]
- Goodarzi, M., & Maboodinejad, F. (2016). Turkey's Soft Power Tools in Central Asia and South Caucasus. *Central Asia and the Caucasus Journal*, 22(93), 123-158. [In Persian]
- Gulfif. (2022). Why Iran Opposes Azerbaijan's Zangezur Corridor Project. Available at gulfif: <https://gulfif.org/why-iran-opposes-azerbaijans-zangezur-corridor-project/>. [In English].
- Human Rights Watch. (1994, Dec 1). Azerbaijan: Seven Years of Conflict in Nagorno-Karabakh. Retrieved from Human Rights Watch: <https://www.hrw.org/report/1994/12/01/seven-years-conflict-nagorno-karabakh>. [In English].
- IRNA. (2014, January 24). Iran has the ability to revive the Nabucco project to export gas to Europe. Retrieved from Islamic Republic News Agency: <https://www.irna.ir/news/81008525>. [In Persian]
- IRNA. (2018, September 10). The New Silk Road, the path connecting China and Iran. Retrieved from IRNA: www.irna.ir/news/83028325. [In Persian]
- Israeldefense. (6, 10, 2022). Israel's MoD visits Azerbaijan. Available at israeldefense: <https://www.israeldefense.co.il/en/node/55980>. [In English].
- Kaleji, V. (2021, Jul 14). Iran Drives Development of Persian Gulf–Black Sea International Transport and Transit Corridor. Retrieved Aug 12, 2022, from The Jamestown Foundation: <https://jamestown.org/program/iran-drives-development-of-persian-gulf-black-sea-international-transport-and-transit-corridor/>. [In English].
- Kamrava, Mehran (2016). *The Great Game in West Asia*. New York: Oxford. [In English].
- Karimi, Mahdi. & Valigholizadeh, Ali. (2016). Geographical explanation of the factors disputed in the Karabakh geopolitical crisis. *Journal of Eurasian Studies*, 7(2), 172-180. Doi: <https://doi.org/10.1016/j.euras.2015.07.001>. [In English].
- Kasapoglu, Can. (2016). Is Armenia the Next Turkish-Russian Flashpoint available at washingtoninstitute: <https://www.washingtoninstitute.org/policy-analysis/armenia-next-turkish-russian-flashpoint>. [In English].
- Keddie, P. (2020, Oct 30). What's Turkey's role in the Nagorno-Karabakh conflict?

Retrieved Jan 12, 2023, from Al Jazeera: <https://www.aljazeera.com/features/2020/10/30/whats-turkeys-role-in-the-nagorno-karabakh-conflict>. [In English].

Khabaronline. (2021, December 12). The presence of Takfiris in the Caucasus can be a problem for Iran/Golkarian: Erdogan dreams of a great Turan. Retrieved from Khabaronline: //www.khabaronline.ir/news/1582042. [In Persian]

Khordad. (2016, December 8). Setting up a free trade zone on the border of Iran and Armenia. Retrieved from Khordad: www.khordad.news/fa/news/210673. [In Persian]

Kim, R. (2014, Oct 7). What is National Security? Retrieved Jan 12, 2022, from The Heritage Foundation: <https://www.heritage.org/military-strength-essays/2015-essays/what-national-security>. [In English].

Kolaei, E., & Norouzi Zarmehri, A. (2021). The Trilateral Cooperation of Iran-Azerbaijan-Russia in the North-South Corridor and Iran's National Security. *Political Quarterly*, 51(3), 789-811. [In Persian]

Kolaei, E., & Norouzi Zarmehri, A. (2018). Economy of Central Asian and Caucasus countries. Tehran: Tehran University Press. Tehran: University of Tehran. [In Persian]

Kolayi, E., & Nowrozi Zarmehri, A. (2018). *The Economy of the Countries of Central Asia and the Caucasus*. Tehran: University of Tehran. [In Persian]

Lavrina, Anastasia. (2022, 8, 9). Zangezur corridor: New transport route to connect Europe and Asia. Retrieved from dailysabah: <https://www.dailysabah.com/opinion/oped/zangezur-corridor-new-transport-route-to-connect-europe-and-asia>. [In English].

Iess. (2018, September 2). The perspective of the Trans-Caspian project after the signing of the legal regime convention. Retrieved from Less: <https://www.iess.ir/fa/note/1589/>. [In Persian]

Magiran. (2020, June 15). Geopolitics of the Trans-Caspian pipeline and the interests and security of Iran. Retrieved from Magiran: <https://www.magiran.com/article/4053133>. [In Persian]

Mahmoud Oghli, R., Ebrahimi, M., & Fatahi Ardakani, H. (2022). The Second Qarabagh War: Causes, Situations, and Consequences. *Journal of Defense Policy*, 31(119), 69-113. [In Persian]

Minasyan, Sergey. (2016). The Nagorno-Karabakh conflict in the context of South Caucasus regional security issues: An Armenian perspective. *Nationalities Papers*, 45(1), 131-139. doi:10.1080/00905992.2016.1237938. [In English].

Mustofaev, M. (2022). The Organization of Turkic States: A New Approach to Global and Regional Challenges. *Perceptions: Journal of International Affairs*, 27 (1), 105-120. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/en/pub/perception/issue/71446/1149303>. [In English].

Oktem, K.G. (2008). The Nation's Imprint: Demographic Engineering and the Change of Toponymes in Republican Turkey. *European Journal of Turkish Studies. Social Sciences on Contemporary Turkey*. Doi: <https://doi.org/10.4000/ejts.2243>. [In English].

Owen, L., (2023, Sep 20). Caucasus. Retrieved Sep 28, 2023, from Encyclopedia Britannica: <https://www.britannica.com/place/Caucasus/People>. [In English].

Parliament. (1997). Economic Cooperation Organization (ECO). The monthly expert reports of the Research Center of the Islamic Council., 4(6), 1-36. [In Persian]

Parstoday (7, 9, 2021) ran, Azerbaijan, Russia discuss Rasht-Astara railroad in Baku. Available at parstoday: <https://parstoday.com/en/news/iran-i183790>

- iran_azerbaijan_russia_discuss_rasht_astara_railroad_in_baku .[In English].
- Persian Gulf Studies. (2022, October 9). The concept and nature of national security. Retrieved from persiangulfstudies: <http://www.persiangulfstudies.com/fa/pages/764>. [In Persian]
- President of the Republic of Azerbaijan. (4, 10, 2022). Ilham Aliyev received Foreign Minister of Kingdom of Saudi Arabia .Avail able at president: <https://president.az/en/articles/view/57458>. [In English].
- Qalipour, B. (2022, 10 14). Erbil, Tel Aviv and now Baku; The Islamic Republic is accused. Retrieved from independentpersian: www.independentpersian.com/node/227401. [In Persian]
- Rahmani, M. (2022, Agu 10). Azerbaijan determined to link with Nakhichevan through Iran. Retrieved Jan 12, 2022, from Mehr News Agency: <https://en.mehrnews.com/news/190071/Azerbaijan-determined-to-link-with-Nakhichevan-through-Iran>. [In English].
- Rezaei, A., & Torabi, G. (2011). International political economy in theory and practice: a case study of the economic interaction between China and the United States of America. *Political Studies Quarterly*, 4(13), 1-32. [In Persian]
- Rezapour, D., & Simbar, R. (2019). China's New Silk Road Initiative: Opportunities and Threats for Iran, Pakistan and Kazakhstan. *International Political Economy Studies*, 1(1), 157-186. [In Persian]
- Rubin, Uzi (2020). The Second Nagorno-Karabakh War: A Milestone in Military Affairs, *Mideast Security and Policy Studies* No. 184. [In English].
- Sedayebourse. (2022, March 5). Will the volume of trade between Iran and Armenia increase? Retrieved from sedayebourse: <https://www.sedayebourse.ir/news/448002>. [In Persian]
- Seyyed Javadi, T. (2013). Criticism of the theory of national security. *Foreign Relations*, 5(1), 235-261. [In Persian]
- Sharghdaily. (2022, August 30). The Republic of Azerbaijan again insisted on the construction of the controversial Zangezzor Corridor. Retrieved from sharghdaily: <https://www.sharghdaily.com>. [In Persian]
- Shariatinia, M., & Azizi, H. (2018). Cooperation between Iran and China in the Silk Road Economic Belt. *Foreign Relations*, 9(4), 7-29. [In Persian]
- SPNFA. (2021, May 20). Azerbaijan and Israel relations, the underwater part of an iceberg. Retrieved from SPNFA: <https://www.spnfa.ir/20210520>. [In Persian]
- SPNFA. (2021, October 9). The beginning of the formation of a military bloc in the South Caucasus. Retrieved from SPNFA: <https://www.spnfa.ir/20211009>
- Tahlilbazaar: <https://www.tahlilbazaar.com/news/114185/korybko-Russia-not-prevent-Zangezur-construction-Iran-s-land>. [In English].
- Tapiola, Olga Shumylo. The Eurasian Customs Union: Friend or Foe of the EU available at carnegieeurope: <https://carnegieeurope.eu/2012/10/03>. [In English].
- Tasnimnews. (2021, May 22). Facilitating the increase of Iran's export of 600 million dollars to Armenia. Retrieved from tasnimnews: <https://www.tasnimnews.com/fa/news/1400/12/12/2675691>. [In Persian]
- The State Statistical Committee (10, 10, 2022). Macroeconomy available at statistika: <http://statistika.nmr.az/source/consumermarket/index.php>. [In English].
- The State Statistical Committee. (2022, Sep 2). The foreign trade of Azerbaijan. Retrieved

from The State Statistical Committee of the Republic of Azerbaijan:
<https://www.stat.gov.az/source/trade/?lang=en>. [In English].
Tzccim. (2021, February 2). Eurasian Economic Union: Goals, Priorities and Challenges.
Retrieved from tzccim: <https://www.tzccim.ir/News/1178>. [In Persian]

۴۰۵

بررسی محیط منطقه‌ای
دریای خزر؛ شناخت
الگوهای منازعه و همکاری
امنیتی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی